

І одиа я, як билина
На полі, осталась
На сім світі. Були діти —
І тих не осталося. (Плаче і співає:)
»Через яр ходила,
Та воду носила,
Коровай сама бгала —
Дочку оддавала,
Сииа ожеиила...
І..... гу!.....«

III.

Цигаи.

Не скигли, бо ти всіх побудиш!

Відьма.

Хиба я скиглю, иавісний?

Цигаи.

Та добре, добре! Що дальш буде?
Роскажуй дальше!

Відьма.

Що даси?
Навариш завтра мамалиги?
Я кукурузи прииесу.
Нагадала, нагадала!
З дочкою ліг спати,
Завдав сииа у лакеї...
Громадою з хати
Виганяли. Нагадала...
Я собак дражнила
По-під вікнами з старцями,
І байстрят носила
За плечима, щоб привчилися...
Аж і сам приїхав.
Я до його кинула ся,
Забудучи лихо.
Привітав мене, люципер,